Выходить у Львовѣ що дня (кромѣ недѣль и гр. кат. святъ) о 5-ой годинѣ по полудни.

Администрація подъ ч. 8 улиця Чарнецкого.

Редакція ул. Франціcканьска ч. 10, дверѣ 10.

Письма приймають ся лишь франкованй.

Рекламаціи неопечатанй вольнй одъ порта. Рукописи не звертають ся.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додатокъ до „Ґазеты Львôвскои“.

Предплата у Львовѣ въ Администраціи „Ґазеты Львôвскои“ и въ ц. к. Старостахъ на провинціи:
на цѣлый рôкъ 2 зр. 40 к.
на пôвъ року . 1 зр. 20 к.
на чверть року . 60 к.
мѣсячно . . . . 20 к.
Поодиноке число 1 кр.

Зъ почтовою пересылкою:
на цѣлый рôкъ 5 зр. 40 к
на пôвъ року 2 зр. 70 к
на чверть року 1 зр. 35 к
мѣсячно . . . . 45 к
Поодиноке число 3 кр.

Ч. 101. | Нинѣ: гр. к. Іова правед. рим. к. Венантія | Завтра: Явлен. ч. Кр. Петра | Середа 6 (18) мая 1892. | Восходъ солнця 4 г 19 м., заходъ 7 г 35 м. Баром. 760 терм. + 20·5° + 11·4°. | Рôкъ II.

Дальшй постановы о новыхъ грошехъ.

Проектъ закона о валютѣ коронной постановляе дальше:

При выбиваню грошей мае ся уважати на то, щобы монета мала въ собѣ зовсѣмъ точну вагу и скôлькôсть золота або срѣбла. А що зъ всею точностію не можна нѣколи выбити грошей, то дозваляе ся, що монетамъ може недоставити 2 тысячныхъ частей мѣшанины металю або 1 тысячнои части чистои ваги; больше не вôльно.

Золотй монеты, котрыхъ вага не сталась меншою якъ о 5 тысячныхъ частей вôдъ приписанои ваги (вага обѣгова, курсова, Passirgewicht), а котрй стратили на вазѣ не черезъ що иншого, якъ лишь черезъ уживане, треба въ касахъ державныхъ и въ прочихъ касахъ публичныхъ а также и въ приватнôй обмѣнѣ принимати при заплатѣ въ повнôй вартости. Вага курсова (Passirgewicht) штукъ по 20 коронъ есть 6·74 ґрамôвъ (повна вага новыхъ 6·77 ґрам.), а штукъ по 10 коронъ 3·37 ґрамôвъ (повна вага новыхъ 3·38 ґрам.) Але золотй монеты, котрй черезъ довшій обѣгъ зужили ся и только стратили на вазѣ, що вже не мають ваги обѣговои, будуть стягати ся на коштъ державы и перетоплювати ся. Длятого мають такй зужитй грошѣ принимати всѣ державнй и публичнй касы по такôй вартости, яку они значать (вартôсть номінальна) и вôдсылати ихъ черезъ центральну касу державну у Вѣдни до головнои монетарнѣ тамже. Коли бы тй монеты стратили въ якій иншій спосôбъ на вазѣ (н. пр черезъ обскробуване або обрѣзуване, верчене и т. д.) то касы будуть давати за нихъ лишь то, що они вартй дѣйстно, а не то, що значать и будуть ихъ вôдтакъ вôдсылати до перетоплюваня.

Выбиване золотыхъ монетъ для краю буде вôдбувати ся на рахунокъ державы. Тй золотй грошѣ будуть выбивати ся также и на приватный рахунокъ, але лишь о стôлько, о скôлько монетарня не буде занята роботою для державы.

Кромѣ згаданыхъ вже монетъ краевыхъ будуть ще выбивати ся, якъ доси, австрійскй дукаты яко монета торговельна. Золотй монеты по 8 зр. и 4 зр., выбиванй вôдъ 1870 р., не будуть вже выбивати ся. Выбитй вôдъ 1857 р. срѣбнй монеты по 2, 1, и чверть ринського австрійскои валюты позôстануть и дальше въ курсѣ. Больше тыхъ монетъ не буде ся вже выбивати, хиба ще лишь зъ того запасу срѣбла, якій вже находить ся въ администраціи фінансовôй, або якій она закупила на монеты.

Срѣбнй монеты будуть выбивати ся лишь на рахунокъ державы. Мае ся выбити разомъ 140 міліонôвъ коронъ въ штукахъ по однôй коронѣ и по 50 сотиковъ. Речинець, коли мають ся выбити тй грошѣ и коли мають пустити ся въ курсъ, означить ся пôзнѣйше.

Нікльовй грошѣ будуть выбивати ся лишь на рахунокъ державы, а выбе ся ихъ на суму 42 міліоны коронъ. Они будуть выдавати ся въ мѣру стяганя теперѣшныхъ срѣбныхъ грошей дробныхъ по 20, 10 и 5 кр. Речинець выбитя и пущеня ихъ въ курсъ якъ и часъ стяганя теперѣшныхъ срѣбныхъ грошей дробныхъ означить ся окремымъ розпорядженемъ.

Бронзовй монеты будуть выбивати ся лишь на рахунокъ державы и на суму 18 міліонôвъ 200 тысячѣвъ коронъ. Они будуть выдавати ся лишь при рôвночаснôмъ стяганю мѣдяныхъ грошей по 4. 1 и ½ кр.

Срѣбнй, нікльовй и бронзовй монеты коронно и валюты будуть принимати ся въ державныхъ и всѣхъ иншихъ публичныхъ касахъ при уплатѣ въ номінальнôй ихъ вартости, а то: срѣбнй грошѣ безъ обмеженя, а нікльовй и бронзовй до высоты 10 коронъ. Що до приватнои обмѣны то постановляе ся, що нѣхто не есть обовязаный принимати при уплатѣ срѣбными грошми коронноı валюты больше якъ на 10 коронъ, а бронзовыхъ монетъ больше якъ на одну корону.

Всѣ повысшй постановы не вôдносять ся до монетъ передѣравленыхъ, або въ якій иншій спосôбъ ушкодженыхъ або сфальшованыхъ. Коли знайдуть ся въ державныхъ або въ инныхъ касахъ фальшивй монеты, то треба ихъ заразъ безъ всякого вôдшкодованя стягнути и вôдослати до головного уряду монетарного у Вѣдни. Монеты, котрй будуть передѣравленй або стратять на вазѣ черезъ якійсь иншій спосôбъ якъ лишь черезъ самъ обѣгъ, мусять державнй и другй касы вôдповѣднымъ значкомъ назначити и тымъ способомъ выключити ихъ зъ обѣгу. Срѣбнй, нікльовй и бронзовй монеты, котрй черезъ довшій обѣгъ и зуживане стратили на вазѣ и такъ стерли ся, що не можна ихъ розпôзнати, будуть публичнй касы вправдѣ принимати при уплатѣ або вымѣнѣ, але мають ихъ заразъ стягнути на рахунокъ державы до перетопленя.

Выбиванй въ рокахъ 1857, 1860, 1868, 1872, 1878, 1881 и 1891 срѣбнй и мѣдянй монеты дробнй австрійскои валюты мають лишь доти курсувати, доки не буде выдане розпорядженє, щобы ихъ стягнути. Тогды означить ся также и послѣдный речинець, ажъ до котрого тй монеты будуть могли въ касахъ вымѣняти ся.

Такъ званй левантиньскй таляры зъ образомъ цѣсаревои Маріѣ Тересы (монеты,

---

КАНЯ.

Оповѣданє зъ далматиньскихъ сторôнъ.

Напротивъ островôвъ Меццо и Калямотта[1]) тягне ся вôдъ Канносы ажъ до устя Омблѣ, стародавного Аріона, привѣтне побереже. Понадъ берегомъ, выполоканымъ морскими филями, пôдоймають ся першй пініѣ[2]) въ сумѣшь зъ вѣчно зелеными корчами а вôдъ нихъ иде пасмо оливныхъ садкôвъ и садôвъ овочевыхъ та винницъ. По за ними пôдоймае ся лысе пôдгôрє герцеґовинскои карстовои краины.

По серединѣ межи Вальдіноче а Омблею лежить заливъ Малфі, що врѣзуе ся глубоко въ побереже. Коли завые сильный полудневый вѣтеръ, то гонить филями отвертого моря просто черезъ Боку[3]) на заливъ и тамъ они розбивають ся о скалистый кôнчикъ сушѣ, що рогомъ выходить въ море и стереже заливу. Море тутъ глубоке, а великй вôдломы скалъ лежать тутъ вздовжь цѣлого побережа. Тамъ высше стоять полупанй стѣнки зовсѣмъ лысй; навѣть найопорнѣйшй ростины карстовй мусѣли зъ вôдтамъ уступити ся передъ напоромъ гудячихъ филь; навѣть той зарѣнковый бурянець, що привыкъ до солонои воды, що всюды порастае на спокôйныхъ мѣсцяхъ розколинъ скалъ, не мôгъ тутъ устоятись...

Тутъ то отже напала одного дня въ осени зовсѣмъ нагло й несподѣвано громадку людей, що йшли оглядати побереже, страшна буря, та змочила ихъ до нитки. Лишь зъ трудомъ позабѣгали они до первшихъ хатъ, що стоять надъ берегомъ заливу та стали тутъ грѣти ся коло огню и сушити на собѣ одѣнє.

А на дворѣ завывавъ вихоръ, лютилось море и ливъ дощь якъ зъ коновки, а зъ густыхъ чорныхъ хмаръ промайнула инколи червона якъ головня блыскавка, нѣбы та мушка, що лѣтомъ мигне въ свѣтлѣ сонця...

Всѣ люде тои громадки зъ разу мовчали; але коли опѣсля розôгрѣли ся кавою, котрои запахъ розносивъ ся такъ, що ажь любо, то почавъ де хто жартувати собѣ зъ того лиха, ба, за хвилю були вже й всѣ тои гадки, що то небо лишь такій собѣ жартъ зробило та такъ ихъ змочило.

Ажъ ось влетѣвъ до хаты якійсь молодый панокъ.

— Пане докторъ, ходѣть скорше, есть для васъ щось важного — вôдозвавъ ся вôнъ до доктора Вельзера, що цѣлый мокрый стоявъ коло припѣчка въ хатѣ и ажь дрожавъ. Дерева оливнй отрясли зъ галузя росу а буйный виноградъ тяжко угинавъ ся пôдъ єѣ тягаромъ. Море зъ шумомъ било объ скалы; але буря перестала вже була лютити ся.

— Кудижь ити? — спытавъ лѣкарь. — Що стало ся?

— Заразъ! Видите онтамъ — тамъ лежить якійсь чоловѣкъ, що его море выкинуло.

Надъ скалистымъ берегомъ стояла вже товпа людей, кричали, розкладали руками и не знали собѣ рады. Вода носила ще останками якогось човна.

— Отъ иде докторъ, — кликнувъ хтось изъ товпы. Зробило ся тихо. Всѣ розступились чемно.

На твердôй земли лежавъ на розстеленыхъ коцахъ и одежинѣ якійсь ще молодый мужчина. Его лице було блѣде, зъ чола текла кровь.

Коли лѣкарь до него нахиливъ ся, розкрывъ вôнъ очи и блуднымъ зоромъ повѣвъ докола... Але за хвилю замкнувъ знову очи и лежавъ якъ трупъ, анѣ не рушивъ ся.

Докторъ оглянувъ того розбитка. Житє въ нѣмъ ще не було застигло; чи ему не стало ся ще що иншого, коли човенъ розбивъ ся, постановивъ вôнъ розслѣдити десь ажъ на

---

[1]) Островы на пôвнôчный заходъ вôдъ Дубровника (Раґусы).

[2]) Рôдъ сосны, що мае въ шишкахъ ѣдомй зерна, котрй смакують якъ мигдалы.

[3]) Заливъ морскій коло Котара.

котрі идуть лишь до Леванты, то значить, до Малои Азіѣ, Сиріѣ, Палестины, Єгипту, а особливо до Абессиніѣ), а котрі выбиваютъ ся заедно пôсля давнои ваги и ще до нинѣ зъ рокомъ 1780, будуть и дальше выбивати ся яко монета торговельна.

Паперові квиты на грошѣ (банкноты), мають принимати ся всѣми касами державными и публичными, а также и людьми приватными ажь до того часу, доки не будуть стягненѣ, и то въ той способъ, що кождый ґульденъ паперовый мае значити двѣ короны.

Всѣ выплаты, котрі треба пôсля закона уплатити въ австрійскôй валютѣ — все одно, чи то металевою монетою чи грôшми паперовыми, можуть довжники вôдъ часу, коли настане сей законъ, уплачувати, якъ схотять, коронною валютою, а то въ той способъ, що 20 коронъ буде рахувати ся за 10 зр. австрійскои валюты, а 10 коронъ за 5 зр. австрійскои валюты.

То само дотыкае також срѣбныхъ, нікльовыхъ и бронзовыхъ грошей коронної валюты, а то такъ, що корона буде числити ся за 50 кр. австрійскои валюты, 50-сотиковъ за 25 кр., 20-сотиковъ за 10 кр., 10-сотиковъ за 5 кр., 2-сотики за 1 кр., а оденъ сотикъ за пôвъ теперѣшного крейцара австрійскои валюты.

Другій проектъ закона, якій предложило правительство Палатѣ пословъ въ справѣ управильненя валюты, вôдносить ся до угоды зъ Угорщиною. Проектъ сей єсть подôбный до повысшого а рôжнить ся вôдъ него лишь деякими додатковыми постановами. Такъ сказано мѣжь иншимъ въ арт. VII сего закона: „Жадне зъ обохъ правительствъ (угорске и австрійске) не буде въ своихъ монетарняхъ выбивати иншихъ грошей для краю лишь грошѣ коронної валюты. Въ обохъ половинахъ державы не будуть вже выбивати ся золоті монеты по 8 и 4 зр. — Обомъ сторонамъ вôльно и дальше выбивати дукаты австрійскі.

Що до поверховного украшеня угорскихъ монетъ то постановляе ся, що оно мае бути о скôлько можна згôдне зъ украшенями на австрійскихъ монетахъ, а оба міністры фінансôвъ мають въ сѣй справѣ порозумѣти ся; лишь написи вартости и рôкъ выбитя мусять бути зовсѣмъ точнѣ.

Рада державна.

Комісія податкова Палаты пословъ радила вчера дальше надъ реформою податкôвъ. Представитель правительства сконстатувавъ, що въ комісіи була що до найважнѣйшихъ засадъ податку зарôбкового якъ найбôльша згода. Крôмъ того заявивъ представитель правительства, що правительство годить ся на таке уложене тарифы, котре далось бы технічно перевести, годить ся такожь на то, щобы засягнути опініѣ палатъ торговельныхъ и товариствъ рôльничихъ. Обава, що на рôльництво будуть наложенѣ бôльші тягары, єсть неоправдана; противно, для властителѣвъ малыхъ господарствъ єсть проектъ нового податку о много кориснѣйшій. Сконтінґентоване податку зарôбкового пôсля повѣтôвъ не єсть зовсѣмъ централізацією, але далеко идучою децентралізацією.

Въ Колѣ польскôмъ вела ся вчера нарада надъ управильненемъ валюты. Вôдбули ся два засѣданя, а на першôмъ зъ нихъ бувъ также и бувшій міністеръ, п. Дунаєвскій. Пос. Евг. Абрагамович выступавъ противъ валюты и доказувавъ, що управильнене валюты представляесь дуже корисно для експортуючихъ промысловцѣвъ, котрыхъ однакожь въ Галичинѣ нема. Одно, що лишь промавляе за валютою, то політичне становище монархіѣ. Галицка продукція збôжа мае въ ажіо достаточну премію експортову и длятого вôнъ въ интересѣ своихъ выборцѣвъ противный управильнюваню. — Пос. Щепановскій выступавъ противъ Абрагамовича, доказуючи, що ажіо упадае чимъ разъ бôльше и що премія вывозу галицкого збôжа, сама собою щезне. Уодностайнене ажія въ видѣ доброи реляціѣ єсть въ интересѣ Галичины. Бесѣдникъ промавлявъ за управильненемъ, высказавъ однакожь сумнѣвъ що до способу єѣ переведеня, а именно критикувавъ вôнъ експозе угорского міністра фінансôвъ и казавъ, що той міністеръ задумуе взяти цѣлу дотацію касову для Угорщины и що вôнъ сполучае управильнене валюты зъ конверсією довгôвъ державныхъ, черезъ що цѣла акція управильненя валюты готова розбити ся.

Пос. Дунаєвскій сказавъ, що треба стремѣти до управильненя валюты, але питане чи теперь прийшовъ на то часъ. Буде то залежати вôдъ тыхъ поясненъ, які мае дати мін. Штайнбахъ въ клюбѣ, що робити, чи завести валюту срѣбну чи золоту, чи держати ся біметалізму. Зъ наукового становища бувъ бы вôнъ за біметалізмомъ, але теперѣшный станъ продукціѣ срѣбла змушуе приняти золоту валюту. Злыхъ наслѣдкôвъ для Галичины зъ заведеня золотои валюты не треба побоюватись, бо коли зъ того буде хосенъ для державы, то буде добре и для Галичины. Не треба також дивити ся на то, хто насамперѣдъ буде мати хосенъ зъ управильненя.

На вечѣрнôмъ засѣданю промавляли ще: пос. Рапапортъ за предложенемъ правительства, котрый доказувавъ, що Галичина нѣчого не стратить при управильненю, а може щось зыскати; пос. Стадницкій домагавъ ся уложеня пытань, котрі мають бути предложенѣ правительству; пос. Д. Абрагамовичь доказувавъ, що подорожѣе продукція рôльна, а пос. Страшевскій заявивъ ся рѣшучо за валютою, доказуючи, що пôднесе ся вартôсть ґрунту.

Перегляд политичный.

Фактомъ єсть вже, що ґр. Паче переставъ бути президентомъ краю на Буковинѣ. Хто буде именованый на єго мѣсце, доси ще не знати. До давнѣйшихъ здогадôвъ приносить теперь Deutsch. Volksblatt ще новый; згадана ґазета каже, що на мѣсце ґр. Паче прийде до Черновець президентъ Шлеска Єґеръ а на мѣсце сего знова настане президентъ вѣденьскои поліціѣ Кравсъ.

Зборы ческого союза селяньского ухвалили резолюцію, взываючу молодоческихъ пословъ, щобы они зъ староческими послами и шляхтою бороли ся дальше о ческе право державне.

До Pol. Corr. доносять зъ Петербурга, що россійскій міністеръ справъ заграничныхъ Ґірсъ, буде мусѣвъ довшій часъ здержати ся вôдъ всякои працѣ и скоро єго станъ здоровля позволить, выѣде до Фінляндіѣ. — Въ берлиньскихъ кругахъ розôйшлась знову поголоска, що Ґірсъ не верне вже на свою посаду а на єго мѣсце настане берлиньскій амбасадоръ ґр Шуваловъ.

Анархіста Равашоля вôдвезено вже до Ст.-Етіѣнъ, де буде судити ся за убійства. На всѣхъ стаціяхъ, куды єго перевожено, збирали ся масы народу, абы єго побачити, а вôнъ користаючи зъ той нагоды стававъ въ вôкнѣ ваґона и кричавъ: „Най жиє социяльна революція!" На двôрци чекавъ на него численный вôддѣлъ жандармеріѣ, а вязницю, въ котрôй єго замкнено, стереже цѣла компанія войска.

спокойнôмъ мѣсци. Приказавъ отже занести недужого до якои хаты.

Всѣ люде показали тогды на выстаючу рогомъ въ море скалу и сказали, що тамъ єго хата.

— Ну, то добре, занесѣть єго туды! — сказавъ Вельзеръ.

Спустили човенъ въ море и зложили на пôвъ неживого чоловѣка до него. Чотирохъ крѣпкихъ людей сѣло до човна и взяли весла въ руки. Лѣкарь и єго товаришь всѣли послѣдні. Теперь почали гнати човенъ.

Море було ще досыть неспокôйне. Човенъ хитавъ ся на всѣ боки, а запѣненѣ филѣ кидали воду ажь до середины. На щасте вузка шийка, що веде до заливу коло Малфі, не єсть дѣйстно широка и въ кôлька хвиль були они вже на другôмъ березѣ.

Незнакомого занесли до хаты. Бувъ то таки хорошій собѣ домикъ, що стоявъ середъ оливныхъ деревъ та олеандрôвъ. Доокола него ишовъ городъ повенъ міртôвъ, олеандрôвъ та другихъ вѣчно зеленыхъ корчикôвъ; по грядкахъ розрастали ся пышнѣ мельоны, а помѣжь ними була всѣляка городовина та красувались пречуднѣ полудневі цвѣты. Пôдчасъ коли лѣкарь оглядавъ недужого та поравъ ся коло него, ходивъ єго товаришь коло хаты та розглядавъ ся зъ вôдтамъ на море, оглядавъ пречудесный видъ заливу та островы, подивлявъ молодникъ пиній и пальмъ та той виноградъ, що вѣнцями переплѣтавъ дерева. Коли вернувъ идъ хатѣ, вышовъ якъ разъ зъ неи лѣкарь до городця передъ нею.

— Ну, якъ тамъ зъ недужимъ?

— Тяжко побивъ ся бѣдачиско. Рука зломана. Потовкъ ся въ кôлькохъ мѣсцяхъ та покалѣчивъ ся; треба буде ходити коло него якихъ пять недѣль. Я вже все розпорядивъ, що мають робити. Недалеко зъ вôдси єсть и лѣкарь. Ходѣмъ.

— Заждѣть, пане докторъ. Тажь довѣдаймось, хто то той чоловѣкъ. Вôнъ певно не тутешный.

— Про мене. Коли умѣєте, то попробуйте розговорити ся и вывѣдайтесь, — вôдповѣвъ лѣкарь.

Коли они такъ ишли идъ береговы, взявъ товаришь лѣкаря одного найрозумнѣйшого изъ людей на бôкъ, та ставъ єго вытпытувати, хто той, що розбивъ ся на мори.

Мало що довѣдавъ ся.

Зъ вôдки вôнъ, хто вôнъ, що єго тутъ держить, не знавъ нѣхто сказати. Чому вôнъ такъ самъ оденъ жие въ той хатѣ на скалѣ, не мôгъ нѣхто сказати; але всѣ єго поважали, якъ якогось загадочного чоловѣка, всѣ радо єму послугували, скоро вôнъ лишь того захотѣвъ, бо бувало добре плативъ за всяку услугу.

Лишь одної службы не радо пôдоймали ся: пускати ся зъ нимъ на море саме тогды, коли лютилась буря. А вôнъ такъ выглядавъ бурѣ якъ каня дощу. Вôдъ того то й прôзвали єго люде канею. Щожь було дѣяти? Абы не стояти нѣкому о ласку, выучивъ ся самъ веслувати та кермувати.

Зъ разу було всѣмъ дуже дивно, въ вôдки той великій чоловѣкъ — а вôнъ бувъ, бачите, высокого росту и сильнои будовы — бере грошѣ, котрыхъ мавъ завсѣгды бôльше, якъ потреба. Але пôзнѣйше, перестали вже й доходити, бо побачили, що то на нѣчо не придало ся; ну, дали спокôй, най ихъ бере, зъ вôдки хоче.

Минуло вже було шѣсть лѣтъ зъ тои поры, коли вôнъ одного дня рано появивъ ся въ Мальфѣ и тамъ осѣвъ, не журячись про цѣкавыхъ своихъ сусѣдôвъ. Зъ Дубровника казавъ собѣ навозити всѣлякои обставы, а мѣжь тыми й якусь подовгасту скриню, якои тутъ люде ще нѣколи не бачили (то бувъ фортепіянъ). Хату прикрасили, а якійсь городникъ заложивъ городъ доокола неи.

Вôнъ волочивъ ся, бувало, по горахъ та скалахъ и зносивъ всѣляке зѣле, або бравъ ручницю на плечѣ и вертавъ зъ всѣлякою птицею, котру умѣвъ якъ живу уставити. Вôдтакъ сидѣвъ цѣлыми днями въ хатѣ, а тогды було неразъ чути зъ неи таку гарну

Новинки.

Львôвъ дня 17 Мая.

— **Громадѣ Августôвка**, въ повѣтѣ бережаньскôмъ, удѣливъ Є. Вел. Цѣсарь 50 зр. запомоги на будову школы.

— **Вôдзначеня**. Є. Вел. Цѣсарь надавъ п. Станисл. зъ Бзова Янотѣ Бзовскому, пôдпоручникови 1-го полку уланôвъ, достойность пôдкоморія.

— **Именованя**. Ц. к. Міністерство скарбу именувало въ службѣ удержуваня евіденції катастру податку ґрунтового, ґеометра евіденційного ІІ-ои кляcы Адама Касевича, евіденційнымъ ґеометромъ І. кл. въ Х. кл. ранґи. — Ц. к. краєва Дирекція скарбу именувала калькулянта рахункового ц. к. галицкои Дирекції державныхъ добръ, Мечисл. Патрашевского урядникомъ помôчнымъ для домовыхъ справъ въ XI. кл. ранґи при ц. к. урядѣ податковôмъ въ Печенѣжинѣ.

— **Є. Ексц. П. Намѣстникъ ґр. Бадені** бувъ вчера на авдіенції у Є. Вел. Цѣсаря. У Вѣдни перебуде Є. Ексцеленція що найменше до четверга.

— **Перенесеня**. Панъ Намѣстникъ перенѣсъ ц. к. концепіста Намѣстництва, Вячесл. Сеньковского зъ Надвôрны до Ланцута и концептового практиканта ц. к. Намѣстництва, Тадея Ґавроньского, зъ Пôдгаєць до Надвôрны.

— **Преосвященый еп. Куйловскій** выѣзджає дня 28 с. м. на канонічну візитацію деканата снятиньского.

— **На конкурсъ** розписанѣ парохіи въ еп. станіславôвской: Стопчатôвъ, дек. пѣстиньского, другій разъ зъ речинцемъ до 1 червня; Серафинцѣ, дек. городеньского зъ речинцемъ до 15 червня.

— **Презенты на парохіи** одержали оо.: Ив. Монцѣбовичь зъ Суходолу на Комарôвъ и Іос. Дудикевичь зъ Пôдгаєць на Ковалѣвку, обѣ въ еп. станіславôвской.

— **Духовна місія**. Въ селѣ Стопчатовѣ, коломыйского повѣта, має вôдбутись заходами тамошного священика о. Сѣменовича духовна місія въ день перенесеня мощей св. О. Николая, т. є дня 21 мая и въ тôй цѣли спросивъ о. Сѣменовичь околичныхъ священикôвъ а громады рѣшили того дня прибути зъ процесіями до Стопчатова.

— **Аматорске представлене**. „Руска Бесѣда“ въ Перемышли дала недавно аматорске представленє въ своихъ комнатахъ. На перше представленє выбрано одноактову комедійку „Вôнъ не завдрôстный“ а аматоры вывязали ся изъ своихъ партій дуже добре. По представленю комедійки наступило представленє хиньскихъ тѣней въ рôжныхъ карикатурахъ и позахъ, чимъ зôбранѣ весело убавились, а вкôнци наступили танцѣ та инші товарискі забавы.

— **Вѣденьска „Сѣчь“** вôдбула дня 14 мая загальнй зборы, на котрыхъ выбрано слѣдуючій выдѣлъ: яко голова Евгеній Левицкій, бувшій голова „Академ. Братства“ у Львовѣ; на заступника головы Иванъ Бѣленькій, ученикъ технольоґічного института, яко выдѣлові: правникъ Л. Бачиньскій, правникъ Кость Петровскій и медикъ Ярославъ Бурачиньскій.

— **Омнібусы у Львовѣ**. Вôдъ половины червня с. р. мають увôйти въ житє у Львовѣ омнібусы, котрі будуть курсувати якъ въ середмѣстю и на двôрцяхъ такожь и по передмѣстяхъ Жовковскôмъ, Янôвскôмъ, на Новôмъ свѣтѣ, Стрыйскôмъ, Лычаковскôмъ и ул. Пекарскою, коли ц. к. полиція призволить, абы возы зъ Лычакова по полудни могли повертати ул. Пекарскою. Тарифа має бути полосова, подѣлена на 3 полосы: внутрѣшна, (середмѣстє) середна и внѣшна. Цѣны будуть установленѣ, сли Выс. ц. к. Намѣстництво ихъ потвердить по 5 кр. въ І-ôй клясѣ, а по 4 въ ІІ-ôй кл. вôдъ одноѝ полосы и особы. Возы найновѣйшои конструкції будуть мати по 14 мѣсць сидячихъ и 4 мѣсця стоячій.

— **Въ вôдповѣди о. Джулиньскому** на єго статью въ „Посланнику“ ч. 9 пôдписану „Свящ. Л. Джулиньскій“, скажемо лишь коротко такъ: Мы держимось засады: Роби, якъ тобѣ каже твôй розумъ и твоя совѣсть, а люде нехай судять о тобѣ, якъ хотять. Зъ тои причины не будемо вôдповѣдати на всѣ тѝ инсинуаціи и пôдозрѣня, якѝ кидає на насъ Свящ. Л. Джулиньскій. Єго рѣчь думати и судити о насъ, якъ собѣ хоче. Одно лишь мусимо въ интересѣ правды сконстатувати. Правдою єсть, що мы въ статьи о сельскихъ охоронкахъ, подаючи раду Товариству св. Ап. Павла писали, щобы оно выдавало книжочки місійнѝ, подобнѝ до тыхъ, що выдають ся при „Посланнику“, але выдавало ихъ лѣпше и стараннѣйше, „не то вже що до змѣсту, але хочь бы лишь що до языка“. Неправдою єсть однакожь то, що написавъ о. Джулиньскій въ „Посланнику“ ч. 9 де такъ каже: „Дальше сказано, що я (значить ся о. Джулиньскій) выдаю „лишь на продажь, на звычайный интересъ“. Мы того зовсѣмъ не говорили, а радили лишь згаданому товариству, щобы оно, выдаючи книжочки на дохôдъ охоронокъ, не уважало того выдавництва за простый интересъ. Длячого о. Джулиньскій обернувъ то инакше и взявъ до себе, не знаємо. Абы усунути сумнѣвъ о. Джулиньского, що мы критакуємо „не читавши“, наведемо лишь оденъ маленькій примѣръ: Єсть у насъ слово „мекати“, значить ся казати, якъ коза „ме-ме-ме“, або „мекнути“ т. є. сказати разъ „ме“. Въ книжочцѣ місійнôй за 1891 р. ч. 4 ст. 12 рядокъ 15 зъ горы читаємо: „Намекнувъ ѣй вôдтакъ Іисусъ“... а то має значити: „Нагадавъ ѣй вôдтакъ Іисусъ“... Чи годить ся такъ писати книжочки місійнѝ, нехай розважить Свящ. Л. Джулиньскій, а читателѣ нехай осудять. Мôгъ якійсь румуньскій священикъ на Буковинѣ сказати на проповѣди: Вышшла І. на гору и рыкала (замѣсть: реклъ); але годѣжь, щобы галицкій священикъ Русинъ робивъ то само та ще и чорне на бѣлôмъ, въ книжочкахъ, що идуть въ руки народу. О. Джулиньскій може буде по сѣмъ переконаный, що мы не критикуємо не читавши. Мы бы такихъ рѣчей певно не вытягали, колибъ насъ до того не змушувано. Годимо ся зъ о. Джулиньскимъ коли вôнъ каже: „Любѣмъ другъ друга и станьмо якъ оденъ мужь до дѣла“; додамо ще лишь: любѣмъ и правду, послугуймось нею и нехай она не коле насъ въ очи, а тогды будемо и взаимно любити ся.

— **Зъ судовои салѣ**. Передъ львôвскимъ судомъ карнымъ розпочала ся вчера судова розправа противъ Ивана Лещишинского, родомъ зъ Раковця, обжалованого о злочинъ убійства. Въ понедѣлокъ дня 29 лютого с. р. найдено въ поли за селомъ Раковцемъ тѣло селянки Маріѝ Лещишинъ, жѣнки Ивана Лещишиного, обжалованого о се убійство. Тѣло лежало кôльканацять крокôвъ вôдъ пôльнои дороги а въ якихъ 200 крокôвъ вôдъ найблизшихъ будынкôвъ, майже голе, бо лишь въ сорочцѣ и кафтанику, а спôдниця, хустка и чоботы були порозкидуванѝ навкруги. Оглядины выказали, що убійникъ бивъ свою жертву сокирою въ голову, вôдъ чого ажь черепъ головы пукъ, а пôдчасъ того битя давивъ колѣнами въ груди, причôмъ покалѣчивъ ѣй палцѣ а на грудяхъ позадиравъ шкôру. Лѣкарѣ по переведенôй секціѝ орекли, що смерть наступила въ наслѣдокъ замерзненя, въ часѣ непритомности нещасливои, котра въ тяжкого болю попала въ станъ обмороки и безсильности. Свѣдки, що заразъ явили ся на мѣсци, потвердили згôдно, що на цѣлôй дорозѣ почавши вôдъ мѣсця страшного злочину ажь до обôйстя Ивана Лещишиного були слѣды крови, а коло хаты обжалованого ставали щоразъ густѣйшѝ, найдено слѣды крови на єго кожусѣ и саняхъ, зъ чого й пôшло пôдозрѣнє на него, тымъ бôльше, що живъ въ жѣнкою въ незгодѣ, а крôмъ того при трупѣ найдено сокиру Пилипа Лещишиного, що оженивъ ся зъ выхованицею обжалованого и при нѣмъ замешкавъ. Обжалованый Иванъ Лещишинъ передшлюбною интерцизою записавъ бувъ весь маєтокъ на свою жѣнку Марію, але по тôмъ самъ интерцизу тую зôрвавъ и маєтокъ записавъ на выхованицю, въ чого були опôсля частѝ свары а остаточно довели ажь до такого страшного розвязаня.

— **Страшный выпадокъ**. Въ ночи зъ 11 на 12 с. м. въ Тарновѣ пôдчасъ чищеня каналôвъ кльоачныхъ системою Таллярда задушило ся въ каналѣ трохъ робôтникôвъ на смерть, а четвертого вытягнули гаками взаправдѣ ще дыхаючого, але безъ надѣѣ утриманя єго при житю, тымъ бôльше, що гакомъ при вытяганю розпорено єму черево. Недавно въ такій самъ спосôбъ згинуло въ Тарновѣ трохъ робôтникôвъ при чищеню кльоакôвъ въ ґімназіи а оденъ при чищеню въ домѣ приватнôмъ.

— **Скаженый песъ**. Въ селѣ Лукавици, вызницкого повѣта появивъ ся дня 8 мая скаженый песъ, та покусавъ троє дѣтей, двохъ чоловѣкôвъ и одну жѣнку. Переходячій пôдъ тôй часъ черезъ село комендантъ постерунку жандармеріѣ Едвардъ Кінцлєръ зъ тяжкою бѣдою застрѣливъ пса, а покусаныхъ вôдвезено до лѣчничого заведеня дра Бабеша въ Букарештѣ.

— **Намѣрене самоубійство**. Въ Грибовичахъ пôдъ Львовомъ стрѣливъ до себе дня 13 с. м. аплікантъ уряду податкового В. Ф., сынъ львôвского офіціяла почтового, а куля револьверова застрягла въ грудехъ молодого чоловѣка такъ, що єго житю грозить небезпечнôсть. Переѣзджаючій случайно черезъ Грибовичѣ дръ Фуксъ зô Львова подавъ першу помôчь нещасливому.

— **Школярскі пустоты**. Въ суботу заалярмовано краковску полицію, що въ будынку реальнои школы наступивъ зъ невѣстнои причины выбухъ. Прибувшій на мѣсце комѣсаръ сконстатувавъ, що причиною маленького выбуху бувъ насыпаный на пôдлогу порохъ. Були то лише звычайнѝ збытки школярскѝ, абы перервати скучнѝ годины шкôльнѝ.

† Посмертнѝ вѣсти.

— **Померли**: Въ Толщевѣ упокоивъ ся Омелянъ Абрысовскій учитель школы народнои въ 52-ôмъ роцѣ житя а 32-ôмъ роцѣ учительства. Покôйный бувъ насамперѣдъ учителемъ въ Голоску великомъ пôдъ Львовомъ, вôдтакъ въ Пôдберезцяхъ, опôсля въ Бирчи, зъ вôдки перейшовъ до Толщева. Покôйный полишивъ жѣнку и осьмеро дѣтей. Вѣчна єму память.

ТЕЛЕГРАМЫ.

Вѣдень 17 мая. Урядова ґазета вѣденьска оповѣщує, що Є. Вел. Цѣсарь дозволивъ, щобы державна ґімназія въ Самборѣ носила имя Архікнягинѣ Єлисаветы, доньки бл. п. Архікн. Рудольфа.

Вѣдень 17 мая. Урядова ґазета вѣденьска оголосила именованє буковиньского президента краю, ґр. Паче, віцепрезидентомъ найвысшого Трибуналу обрахункового.

Любека 17 мая. Приѣхавъ тутъ даньскій король на повитанє княгинѣ Кумберляндскои.

Римъ 17 мая. Міністеръ для справъ заграничныхъ, Брінъ, выславъ окружникъ до всѣхъ заграничныхъ репрезентантôвъ Италіѣ, въ котрôмъ каже, що вôнъ буде вести дальше политику мира.

Атины 17 мая. Выборы до парляменту выпали всюды въ хосенъ правительства.

Атины 17 мая. Деліянисôвъ побито зовсѣмъ при выборахъ. На 207 мандатôвъ узыскали Трікуписты 160 мандатôвъ а Деліянисты дôстали всего 40 до 45. Змѣна кабінету наступить заразъ, скоро уконститує ся палата пословъ. Родина королевска выѣзджає завтра до Копенгаґи.

Цѣна збôжа и другихъ продуктôвъ.

17 мая	Львôвъ	Терно-поль	Пôдволо-чиска	Ярославъ
Пшениця	9 08 10 —	10·25 10 80	10 15 10 75	10 — 10·75
Жито	8.25—8 50	8 90 9 20	8 80 9·25	8.25 8·50
Ячмѣнь	6·——6·80	6·——7 25	6 ——7 05	6 ——7·40
Овесъ	7·——7 50	6·50—7 15	6·25—7·—	6·70—7·—
Горохъ	6 50 10 —	6 — 7·—	6·— 11·—	6·80 10·—
Выка	5 25 6 25	—·——·—	—·——·—	6·— 6 20
Рѣпакъ	9.75 10 25	11 —12 50	10 90 12 40	11·—11·75
Хмель	—·——·—	—·——·—	—·——·—	—·——·—
Конюшина чер.	50·—60 —	48·—64·—	45·—65·—	50 —67·—
Конюшина бѣла	50 —65 —	50·—75 —	49·—72 —	54·—72 —
Оковита	—·——·—	—·——·—	—·——·—	—·——·—

Одвѣчальный редакторъ: Адамъ Креховецкій.

музыку, що разъ. Але скоро надходила буря, то вже не высидѣвъ въ хатѣ, мусѣвъ таки конче гнати на воду, бороти ся зъ розбурхаными филями.

Єму послугувавъ старый морякъ Віцко. Вôнъ говоривъ лишь по италіянски, а бувало нѣколи не вôдповѣсть, коли котрый сусѣдъ єго що спытає. Коли стане шалѣти широкко [1]) и кидати запѣнеными филями поза Петтіні — довгій рядъ пôдводныхъ скалъ — коли загудять громы и завые буря, то вôнъ зъ Віцкомъ идуть заразъ на розлючене море, хочь бы то и якъ було небезпечно, та пускають ся середь бурѣ далеко на розбурханѝ филѣ.

Теперь плававъ вôнъ звычайно самъ оденъ всюды по морю на своѣй баркеттѣ, [2]) — ажь ось нинѣ стрѣтило єго нещастє.

Отъ и тôлько всего, що можна було про незнакомого розвѣдати.

Докторъ и єго товаришь, котрого назвѣмъ поименно Теодоръ, вернувъ назадъ до свого товариства, абы ити въ дальшу дорогу, бо небо тымчасомъ якъ разъ прояснило ся.

---

[1]) Полудневый вѣтеръ въ Дальмаціи.
[2]) Баркетта, барка, мала лодка.

(Дальше буде).

ИНСЕРАТЫ.

Експедиція мѣсцева
НАРОДНОИ ЧАСОПИСИ

зъ днемъ 1 (13) сѣчня 1892 перенесена до

„БЮРА ДНЕВНИКÔВЪ“ ЛЮДВИКА ПЛЬОНА,

улиця Кароля Людвика, ч. 9.

„Бюро Дневникôвъ“ буде приймати, выключно, вôдъ Нового року предплату мѣсцеву.

Инсераты („оповѣщеня приватнû“) якъ для „Народнои Часописи“ такъ такожь для „Ґазеты Львôвскои“ вôдъ теперь буде принимати лишь горѣ назване „Бюро Дневникôвъ“ Людвика Пльона.

КОНТОРА ВЫМѢНЫ
ц. к. упр. гал. акц.
БАНКУ ГІПОТЕЧНОГО

купуе и спродае

ВСЯКÛ ЕФЕКТЫ И МОНЕТЫ

по курсѣ деннôмъ найдокладнѣйшôмъ, не числячи жаднои провізіи.

Яко добру и певну льокацію поручае:

4½% листы гіпотечнû.	**4%** пожичку пропінаційну галицку.
5% листы гіпотечнû преміованû.	**5%** „ „ буковиньску.
5% листы гіпотечнû безъ преміи.	**4½%** пожичку угорскои желѣзнои дороги державнои.
4½% листы Тов. кредитового земс.	**4½%** пожичку пропінаційну угорску.
4½% листы Банку краевого.	
4½% пожичку краеву галицку.	

4% угорскû Облигации индемнизаційнû,

котрû то паперы контора вымѣны Банку гіпотечного всегда купуе и продае **по цѣнахъ найкористнѣйшихъ.**

Увага: Конторъ вымѣны Банку гіпотечного приймае вôдъ Вп. купуючихъ **всякû вылъосованû, а вже платнû мѣсцевû** паперы цѣннû, якъ **такожь купоны за готôвку, безъ всѣлякои провізіи, а противно замѣсцевû** лишень за ôдтрученьемъ коштôвъ.

До ефектôвъ, у котрыхъ вычерпали ся купоны, доставляе новыхъ аркушѣвъ купоновыхъ. за зворотомъ коштôвъ, котрû самъ поносить. 2

Австрійско-угорска
FINANZ-RUNDSCHAU

Признане, якого доси зазнавало наше письмо, дало намъ товчокъ, **побôльшити** его обемъ а то такъ що до **формату** якъ и що до **змѣсту** нашои часописи. Въ рамкахъ дотеперѣшныхъ буде ся обговорювати, такъ якъ и доси, всѣ **фінансовû и господарскû обявы обширно и предметово.** Всежь при тôмъ можемо числити, що въ новôй своѣй формѣ нашь збôльшеный дневникъ знайде вôдкликъ голоснѣйшій. Попри жертвы, якû на насъ накладае побôльшене обему, **высокôсть предплаты** зôстае **незмѣнена,** така якъ доси, бо мы намагаемо знайти бôльше розповсюднене.

Число пробне даромъ.

Рôчна предплата за 52 богатû змѣстомъ числа **1 зр.**

Администрація: Wien, I. Wollnerstrasse 11.

Торговля основана въ р. 1879.

Цѣлкомъ свѣжій транспортъ

ГЕРБАТЫ ХИНЬСКОИ

одержала и поручае торговля

Фридриха Шубута

у Львовѣ

Ринокъ ч. 45 44

Цѣнники докладнû безплатнû и оплатно

На складахъ будôвельного матеріялу
І. РЖЕНДОВСКОГО

у Львовѣ и Перемышли 60

есть:

Цементъ портлядскій, вапно гидравлічне и скальне, руры для каналôвъ и водопроводôвъ, всѣлякû выробы бетоновû, ґипсъ мулярскій и навозовый, дахôвки, плиты изоляційнû, пôдлоги штайнґутовû и цементовû, печи кафльовû гарнû зъ чистого шамотового выробу, якихъ доси ще нѣхто въ краю не спроваджувавъ, папа на дахи, цеглы огнетревалû, плиты пекарскû и, однымъ словомъ, всякû матеріялы потрѣбнû для будôвель.

Рефлекторы до освѣчуваня темныхъ просторонеи.

ГАЛИЦКІЙ 7
БАНКЪ КРЕДИТОВЫИ

почавши ôдъ 1 лютого 1890 поручае

4% АСИГНАТЫ КАСОВИ

въ 30 дневымъ выповѣдженемъ

3½% АСИГНАТЫ КАСОВИ

въ 8 дневымъ выповѣдженемъ, всѣже знаходячû ся въ обѣзѣ

4½% АСИГНАТЫ КАСОВИ

въ 90 дневымъ выповѣдженемъ, будуть опроцентованû почавши вôдъ дня 1 мая 1890 по 4% въ дневнымъ терминомъ выповѣдженя.

Львовъ, дня 31 сѣчня 1890. **Дирекція.**

Зъ друкарнѣ В. Лозиньского, пôдъ зарядомъ В. И. Вебера.